

Al een beetje winter

OJ Frère

Inhoudsopgave

Schrijversleed	4
Aan de arbeid!.....	5
Rondje.....	6
Schotschrift (reprise)	7
Zondvloed	8
Catalogus	9
Kind*	10
Aphorisme 62.....	11
Zondagsrust.....	12
Nieuwsfeiten	13
Afvalputje	14
Middagpauze.....	15
-isme	16
Geestgrond.....	17
Donkere dagen*	18
Dagelijkse ontmoetingen	19
Tocht	20
Druistig	21
Realisme	22
Schermlaos	23
Luduvudu	24
Rood paaltje.....	25
Boom*.....	26
Routineus	27
Voetstappen.....	28
Landvreugd	29
Voeten vegen.....	30
Flubber	31

Geen partij	32
Hemelpoort	33
Liefde*	34
Serieus.....	35
Realiteit.....	36
Opstaan	37
Heen en weer	38
Nooduitgang	39
Vandaag	40
Solidariteit	41
Speld	42
Rugzak*	43
Caouchouc	44
Regendruppels	45
Jas	46
Verandering	47
Straatje	48
In vogelvlucht	49
Statafel	50
Het beste	51
Toekomst*	52
Hunkering	53

*geschreven bij de schrijfgroep van het Straatjournaal

Schrijversleed

Nu het boek geschreven is
de puntjes op de i gezet,
d's en t's gecontroleerd,
alle komma's zijn gevolgd
door een punt

Nu het werk is gedaan,
de redactie er overheen is gegaan,
typfouten zijn gecorrigeerd,
de knop is ingedrukt om
het manuscript te verzenden

Nu dit allemaal is gelukt
ben ik weer op zoek naar jou
maar ik kan je nergens vinden
Jij was toch zo gek op literatuur?

Aan de arbeid!

Het duister komt op de fiets
Opgeladen aan de paal van de buren
Verzwegen in heilige boeken
Voorzien van adequaat reflectiemateriaal

De tweeling schittert in aanwezigheid
Tussen beren en staardragers
Naast een enkel vastliggend baken
Draaiierig vastgeklampt in de mallemolen

Volmondig herkauwen we onze leeftijd
Vechten tegen kunstmatige bierkaaien
Vergaderen boven gedempte putten
Ondachtig de laatste eeuwen westerse beschaving

Toch gloort aan de toekomst een hoop
Als kabouters ontvluucht aan boomwortels
trekken we ons plan heuvelopwaarts
We rollen stenen tot ze ons ontsnappen

En beginnen opnieuw

Rondje

Langzaamaan
Word ik
Ben ik

Steeds meer
Of minder
Dat

Het is
Van belang
Toch?

Ik loop
Verder
Later

Nu is gisteren
Morgen is vandaag
Altijd

Ik loop
En loop
En loop

Dagelijks
een rondje
Daar word je oud mee

Schotschrift

(reprise)

Ik hou mijn mond
ledere keer
vangen oren
woorden van
niet geuit
niet gezegd
niet gedacht

Ik denk alleen
Verbaas me
over daden
over haat
over leugens
over oorlog
over leed

Ik zeg niets meer
Ik schrijf

Zondvloed

Boven water
Een hoofd
Tot aan lippen
Onzichtbaar

Bijna ondergedompeld
In rauw
Ongepolijst
Nat

In modder
Voeten
Tenen gekromd
Zwakke knieën

Je wacht
In de plomp
Op de pomp
Die niet komp

Altijd
Net niet
Met verdriet
In verschiet

Verbijt
Je tranen
Water
Is er genoeg

Catalogus

Boven
Onder
Naast, tussen
Op

Achter
Verborgen
In stilte
Nu

Geteld
Geplakt
In een rijtje
Samen

Gisteren
Vandaag
Altijd weer
Terug

En dus
In chaos
Gekend
Geordend

Met liefde

Kind*

Het leeft

In jou

In mij

Vroeger

Ooit

Lang geleden

Maar soms ook nu

Gelukkig wel

Aphorisme 62

De beste troefkaart
blijft de joker

Zondagsrust

Diep zijn de gronden
waar palen staan
Geslagen, gedreven
Hun voeten in zand

Hoog zijn de daken
van aangestampt riet
Een rusthuis voor dieren
Verlicht in de zon

Ver is de hemel
Wit zijn de wolken
De hoop van de mensheid
De zekerheid Gods

Lang zijn de tonen
We horen een lied
Een lied van verlangen
Op een zondige dag

Nieuwsfeiten

De karrenvracht wacht
zacht in de nacht
onverwacht, verdacht
van criminele zaken

En haast ernaast
verbaast, blaast
verdwaasd voor het laatst
de stoomfluit van de boot

We lopen, kopen
straalbezopen
blijven hopen
op de jackpot telkens weer

Onze held vertelt van geld
werd platgebeld
door de NOS
en RTL 4

Afvalputje

Het onkruid vergaat
In dorre bladeren afgevallen
Tot stof wedergekeerd
Als as uitgestrooid

Het licht ontkiemt
In omhelzing geboren
De stralen gebroken
In verregende kleuren

We drukken weekbladen
voor de mond
We trekken gevolgen
voor de oren

Iedereen zwijgt
als de hemel roept
Alleen het water loopt
en gorgelt in het riool

Middagpauze

Lome warmte hangt boven de tafel
Oude liefde fletst zacht
Uren zijn afgetikt in
het lits-jumeaux

De rust is neergedaald
Het verlangen verflauwd
De hartstocht gedempt

We zuchten tevreden
Drinken een kopje thee
En dopen een lange vinger
in de tijd

-isme

Elk -isme
is ons
vreemd

Maar de
totstandkoming
van een stroming
begint bij
wat is

En dat
is
wat
'm is

Als ie
er al
niet was

Geestgrond

In de woestijn
Roep om water
In het bos
Verlangen naar zon

De polen trekken
De evenaar omspant

Noorderbreedte,
Westerlengte
leggen vast wat is,
wat moet komen

We waaien met winden mee,
stijgen op en vallen
De hars op onze vleugels smelt

De rust roest
Het water stroomt
over Gods akker

Er blijft slechts
geestgrond achter
bijna onzichtbaar
in de ochtendmist

Donkere dagen*

Het licht is gedimd
De deur gesloten
In schemering wachten we

De nacht is lang
De dag is kort
De zon blijft laag
Achter dichte gordijnen

We wachten
Steken een kaars aan
Schenken een glas in
We wachten
Wachten

Maar er komt niets
Uit het duister
Waar de stilte heerst

Dagelijkse ontmoetingen

(Voor W. B.)

De lucht hangt
boven dorre bladeren
Grijze stilte
op geel en bruin

De journalist stampt
de paden plat
ledere dag opnieuw

Hij wandelt rond
Soms mee
Soms tegen
Maar altijd welwillend

Een luisterend oor
komt van twee kanten

Tocht

Op onze tocht
nemen we bammetjes,
koffie en prik mee

We gaan onderweg,
varend, vliegend of rijdend

We volgen een spoor,
banen een weg,
laten ons lijdzaam vervoeren

Het duurt een uur,
een dag, een maand,
een jaar

Op onze tocht
komen we elkaar steeds weer tegen

Op onze tocht
groeten we, reizen we even samen

Op onze tocht
nemen we daarna onszelf weer mee

Druistig

Vol elan
Enthousiast
Met overgave
Gedreven

Niet te stoppen
Druk, druk
Altijd in de weer

Je rent
Van plek
Naar plaats
Naar plek
Naar kastje
Naar muur
Naar voor
Naar achter
En terug

Druistig
Druistig
Snel

Realisme

Van vreemde smetten
blijven wij gevrijwaard
Onbezoedeld door
lage driften houden wij
de deur gesloten

Lelieblank blijven wij,
beschermd door pesticiden,
voorzien van afweer,
ingekapseld in
gesteriliseerde cocons

We trekken ons eigen plan
We staan pal voor onze vrijheid
En pakken door

Scherml loos

Ik ben mijn telefoon vergeten
Dat is een groot gemis
Omdat er dan, dat snap je wel,
voor mij geen wereld is

Ik heb subiet geen vrienden meer
Het nieuws gaat langs mij heen
Ik slenter maar wat door het bos
Verloren en alleen

Het scherpje was mijn toeverlaat
Mijn baken, mijn houvast
Ik vond er iedere dag opnieuw
het beeld dat bij me past

Maar, nu, vanmorgen lukt dat niet
Dus zal ik moeten leren
Met mensen die ik tegenkom
Te pra.. eh, communiceren

Luduvudu

Verwelkte rozen,
gebutste vazen
De zoete wijn,
verzuurd, verschaald

Mijn lief is heen
Mijn hart gebroken
Ik voel me eenzaam en verdwaald

Eens waren wij
gelukkig samen
Eens waren wij
als tweeën één

Nu is zij weg
Ik voel de leegte
Omdat ze met mijn hart verdween

Dus fantaseer ik,
kijk ik porno
kreun ik zachtjes
voor me heen

Ik kijk naar 't scherm
en ik besef me:
Zoals zij was er geen een

Rood paaltje

Bij het rode paaltje
sla je rechtsaf
Dan loop je het pad af
en steekt de weg over

Als je de engelen
hoort zingen
moet je links aanhouden

Bij het stille,
diepe water
ga je zwemmen

Dan, aan de overkant
ben je er bijna

Maar eerst, eerst
moet je nog rechtsaf
Bij het rode paaltje

Boom*

We zetten een boom op
In december

De stam staat recht
De naalden prikken

Lichtjes knippen
Engelen vliegen

Ballen vervormen
onze blik

We zetten een boom op
In een standaard

Een groene boom
Van echt plastic

Routineus

Telkens
Iedere dag
Opnieuw
Steeds
Hetzelfde
Of in elk geval
Bijna

De klok
Gelijk
Stipt
Altijd
Precies dan
Voorspelbaar
Nooit anders

Het lijkt
Saai
Vervelend
Maar het is
Het blijft
Wel
Lekker makkelijk

Voetstappen

Langs de lange lindelaan
Loopt het lot gelaten
Gekocht van louche lieden
Als niet getrokken in de loterij

Het ondermaanse pad ligt
verscholen in de schaduw
Ingekaderd in zeden
Beperkt door het fatsoen

De jongen zingen
Gelijk de ouders piepten
Appels verturven onder de boom

Het zwerk zwicht
onder opgezonden smeekbeden
Ontsproten aan keelpijn

Het pad loopt steeds rechtdoor
Tussen de bomen
Over de brug
Richting volgende voetstap

Landvreugd

Verloren ligt een schaap
in de grazige wei

Koeien kauwen zacht
voor zich uit

De ijsvogel vliegt
zijn blokje om

In de batterij kraaien hanen
hun harem van de leg

Het paard draagt zijn zweetdeken
vol trots in de bak

De tapuit fluit
Prinsessenboontjes groeien

We rijden onze mest
Dag in dag uit

Stadsmensen hebben geen oog
voor de schoonheid
van het buitenleven

Voeten vegen

Er is veel gezegd
Er is veel verzwegen
Er wordt geroepen
in woestijnen en
door microfoons

Uit onderbuiken
klinkt gereutel
Dove oren vangen
geen wind
De lucht blijft fris

Ik schop dorre bladeren weg
Veeg mijn voeten aan het gras
De meeste mensen hebben
hondenpoepzakjes bij zich

Flubber

Vrucht vroem vreugd
vragend vlees
Prater pater passie later plaagt

Zwaar zacht zonder
zure wees
Telkens weer opnieuw door jou belaagd

Toon tuin tocht
tiet tater
Toe nou, eenmaal is genoeg

Floep flap flubber
Hou je snater
Daarvoor is het nu nog veel te vroeg

Geen partij

Op velden en wegen
van het bord
loopt de Dame
Voor, achter, links, rechts
slaat zij om zich heen
Lopers wandelen
Paarden springen
De koning staat onmachtig
Zijn torens geveld,
zijn voetvolk verslagen,
wacht hij op het einde,
vertrouwt hij op Haar

Hemelpoort

Een verroeste toegangsdeur
bakent de Hout af
Hij staat altijd open
Zijn wielen ondraaibaar

Wormen krioelen
Bladeren vallen
Een voor rondt
over de weg

In de hemel wordt alleen
met zand gestrooid
Honden mogen los
Als je maar opruimt

Liefde*

Al jouw liefde
past op een klein blaadje,
zei je

Dat blaadje stuurde je mij

Je schreef gelukkig zo klein
dat ik een vergrootglas nodig had

Serieus

Het is echt serieus
Gemeend
Uit het hart

Doordacht maar
ook een beetje
spontaan

Soms hard
maar altijd
raak

To the point
In de roos
Bullseye!

Ik meen het echt
Anders zou ik het
toch niet zeggen?

Realiteit

Het doet pijn
In zijn zijn
Zoals het ligt
In duisternis
Waar het opstaat
Waar het verschijnt

Je zwijgt
In stilte
In blik
Van verwarring
Van onmacht
Als hersenschim

Tot nu toe
Was het
Nog niet
Nooit
Aanwezig
Gerealiseerd

Maar nu
Daalt het
Het besef
De realiteit
Het feit
Langzaam
In

Steeds meer

Opstaan

De dag breekt de nacht
Schaduwen verschijnen
waar duisternis heerste

Een klok slaat
Roodverlichte cijfers
verpletteren gedachten aan slaap.
aan illusies van rust

Jouw rug is warm
Je haar kriebelt
Mijn been slaapt

Ik sta op,
zet mijn linker voet
op de grond

Ik ben er klaar voor

Heen en weer

Heen leeg
Vol terug

Vol heen
Leeg terug

Dat is een verschil
tussen een ambulance
en een statiegeldfles

De overeenkomsten
zijn schaars

Ik heb ze in elk geval
nooit kunnen ontdekken

Nooduitgang

Nooddeuren neuzelen nevel
onder albasten epitafen
in de zachte zwoele bries

De uil delft het onderspit
boven bruisende bacchanalen
doortrokken van harswijn

Nu preekt de passie
Nu vlucht de vogel
Nu wijkt het water

Kabouters klimmen
op Keulse potten
De beer hengelt honing
uit de boom

We openen de nooddeur,
gorden ons gele hesje,
blazen een reddingsvest op

We betreden het water,
buigen
Tot we barsten

Vandaag

Vandaag
schijnt de zon tussen de buien

Vandaag
Lijken plassen minder diep

Vandaag
lopen voeten de goede kant op

Vandaag
glimlacht de buurvrouw

Vandaag
kwispelt iedere hond

Vandaag
leef ik

In illusies

Solidariteit

Buurtbewoners lopen te hoop tegen
vreemde smetten die hun straten
bezoedelen door hun aanwezigheid

Spandoeken protesteren niet-racistisch
in chocoladeletters tegen mensen met
een andere huidskleur

In het wijkblad schrijven verontruste dames
van middelbare leeftijd over de kans op
beroving en aanranding

Landelijke kopstukken komen hun
solidariteit betuigen op het voor de
gelegenheid gebouwde podium tegenover
de beoogde locatie

De avond valt
De huizenprijzen zakken
In de dorpskroeg staat nasi op het menu
We nemen nog een kopstoot aan de bar

Speld

Grote woorden zwellen
De spanning stijgt
Opgepompte ego's
kijken uit serene hoogten neer

Gebakken lucht wordt verkocht
als delicatessen,
tafels gedekt met
meningsoufflé

We kijken toe
Verwonderen
Bewonderen
Verafgoden

Dan, langzaam,
dringt het door
We staan op,
lopen naar de hooiberg

We pakken de speld

Rugzak*

Ik heb stenen
in mijn rugzak,
Mijn hele leven al
De mensen die ik het vertel
Vinden me een vreemd geval

Het water staat
Het water gaat
Daar ginds, daar bij de brug
verzamel ik mijn stenen
Ik draag ze op mijn rug

Caoutchouc

Het is
In blije moeden
Voorzichtig gestaafd
Zacht geland
Opnieuw

Vlug, vlug, vlug
Verwees de lendenen
Volg de sporen
van kolibries
hangend in de lucht

Waarom zouden we?
Voortvarend houden we
de ezel in toom
volgend op TikTok

Morgen laakt de zon
Vrijdag vlucht zijn weg,
voetstappen in het mulle zand

De hemel opent
De vogel zwijgt
In de verte loopt een schreef

De grens is van rubber

Regendruppels

Grhf te jeugd K half hk

De druppels op mijn scherm
vormen onzinwoorden

G hi hi gik Guy GN Henk oh

Maar papier zou verpulpen
De pen zou verwateren
En dat levert helemaal
geen gedicht op

Jas

Het scheelt een jas
Van holle bomen
In zwarte storm
Door bloedrode nevel
Als je luistert

Het opent deuren
Met wilde knoflook
Op zachte ondergrond
In bruine orgiën
Als je kijkt

Er loopt een traan
langs de linker wang
Er rust een vloek
op de schoorsteenmantel

Het blijft verstopt
Onder de wolken
Achter de leunstoel
In de urnen
van gecremeerde voorouders

Nu valt de avond
Straks kriekt de morgen
Het porselein wordt vertrap
In het dikhuidenverblijf

Verandering

Het moet
Van jou
Altijd
Anders

Jij wilt
Niet
Hetzelfde
Steeds weer

Dat moet
Van jou
Iedere dag
Opnieuw

Is dat
Niet
Wat
Inconsequent

Straatje

In dit kleine stille straatje
woon je niet verkeerd
Ze hebben er door middel van een bord
alle verkeer geweerd

De gevels hebben tuintjes
De hoek een prullenbak
Bewoners voelen zich in 't algemeen
er zeer op hun gemak

Des zomers zit men op de stoep
Drinkt koffie, soms ook bier
Vaak wordt het dan tot 's avonds laat
nog heel gezellig hier

Op 40 woont de dokter
Op 14 de pastoor
Op 12 repeteert op zaterdag
het oudemannenkoor

Op 5 woont een bejaarde
die heeft een witte sik
Op nummer 7, pal ernaast,
die groene deur, woon ik

In vogelvlucht

Phantasmagoria in gloria
Waken slaken staken
de vlucht in de lucht
in een zucht

Potentaten verlaten
hun kluis, huis, ruis
Wachten op wegen,
op zegen in regen

Iets klinkt, blinkt,
hokt, klokt
in de verte

Het raast, verbaast,
heg, steg
Plotseling weg

Triangulatie gaatnie
Lijnen kwijnen verdwijnen
In zwerk, zweef, zwaai
vliegen de vogels voorbij

Statafel

Aan de statafel
heersen woorden
schrappen kelen
kraken noten

Aan de statafel
Leeft het leven
Wordt de wereld
gevormd, vervormd,

Aan de statafel
debiteren we,
maken we de balans op

Aan de statafel
nemen we er nog één

Het beste

Het beste bewaren we
We koesteren het
Achter slot en grendel
Voor later

We wachten
Vertrouwen
Nog even
Niet nu
Morgen
Later
Als de tijd rijp is
Dan pas
Dat is
Beter
Mooier
Meer geschikt
Fijner
Lekkerder

Het beste bewaren we
voor later
Voor onze erfgenamen

Toekomst*

Wie denkt er niet aan morgen?
De zon komt op en gaat
De nacht is nog verborgen
De maan komt op vanavond laat

Morgen komt
Heden gaat
Weken slepen
maanden voort

Altijd samen
Nooit alleen
Altijd mensen
Om je heen

Het komt
Het gaat
Dat heet toekomst
Vroeg of laat

Hunkering

Talent woekert ondergronds
Ongezien gravend
Stevig verankerd
in duisternis
in opeengepakt onlicht

Geen winden
om mee mee te waaien
Geen doorgeschoten lucht
Alleen osmose en groeikracht
Vol hunkering naar
het licht

Het licht van erkenning